

М. Ю. МЕДВЕДЕВ,
аспірант Відкритого міжнародного універси-
тету розвитку людини «Україна»

ЩОДО КЛАСИФІКАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В ПОДАТКОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

У статті розглядається класифікація суб'єктів публічного адміністрування в податковій системі України та аналізуються повноваження органів державної влади, які здійснюють свою діяльність у публічному адмініструванні, з огляду на зв'язок того чи іншого суб'єкта публічних правовідносин з об'єктом адміністрування.

Ключові слова: суб'єкти публічного адміністрування, податкова система, Податковий кодекс України, адміністрування податків, органи державної влади у сфері оподаткування.

Постановка проблеми. На сьогодні суспільні виклики України вимагають нових, кардинальних змін для подальшої розбудови правової держави, а тому країна розпочала реформи в різних сферах суспільного життя. Особливо це стосується податкової системи, яка є основою економіки будь-якої держави.

Одним із результатів реформування стало прийняття останніх змін до Податкового кодексу України (далі – ПК України), які не тільки загострили чимало застарілих проблем, а й відчутно порушили низку нових, прикладом чого може послугувати посилення протистояння представників владної та зобов'язаної сторони в податкових правовідносинах.

Відомо, що за рахунок податкових надходжень від платників податків формується переважна більшість коштів Державного бюджету й місцевих бюджетів України. А ось належна класифікація суб'єктів публічного адміністрування в податковій системі у країні, зокрема, відображається тільки на рівні правових дисциплін.

Мета даної роботи – виокремлення кола суб'єктів публічного адміністрування в податковій системі України, аналіз та уточнення їх правового статусу, визначення функцій, які вони виконують у податковому процесі, й на підставі отриманих результатів – побудова деталізованої класифікації цих суб'єктів.

Об'єктом даного дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації суб'єктами публічного адміністрування своїх повноважень у податковій системі України.

Аналіз останніх досліджень. До розкриття в науковій правовій літературі структури, функцій і повноважень органів державної влади зверталися такі українські вчені, як В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, П. В. Діхтєвський, М. П. Кучерявенко, О. А. Прийма та ін.

Виклад основного матеріалу. У зв'язку з реорганізацією структури спеціальних органів виконавчої влади (у тому числі й митних і податкових) – їх об'єднання в єдину інституцію під назвою «Державна фіскальна служба України» [1] виникла нагальна потреба в комплексному дослідженні адміністративних послуг, що надаються цим органом у сфері реалізації державної податкової політики і публічного адміністрування. На Державну фіскальну службу покладено завдання щодо забезпечення реалізації правил здійснення: а) готівкових розрахунків, адміністрування єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, б) виробництва й обігу спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів. Система публічного адміністрування забезпечує процес здійснення публічного управління шляхом формування й реалізації системи виконавчих органів демократичного врядування – публічних адміністрацій на всіх рівнях соціальної структуризації суспільства [2], а система публічного адміністрування податкової системи, на наш погляд, сприятиме виокремленню суб'єктів, які безпосередньо здійснюють діяльність у рамках адміністративних правовідносин, та забезпечить законодавче додержання податкового процесу, контроль за нарахуванням та сплатою обов'язкових платежів, розробку й проведення податкової політики у досліджуваній галузі та сприятиме залученню до участі суспільства в соціально-економічному та політичному процесах.

Зазначимо, що, з точки зору Г. Зінченка, процес адміністрування являє собою законодавчо регламентовану, цілеспрямовану діяльність з виконання в суспільстві повноважень органів державної влади за допомогою залучених ресурсів, унаслідок чого відбуваються відповідні соціальні зміни в різних сферах суспільного життя людей [3]. Як наголошує цей правознавець, система публічного адміністру-

вання – це організаційні структури державного апарату, персонал яких здійснює певну сукупність необхідних функцій, використовуючи при цьому комплекс відповідних форм, методів і процедур, а також прями і зворотні зв'язки між державою й суспільством [3]. На думку В. Коваленка, цей вид адміністрування розкриває основні напрямки цілеспрямованої діяльності суб'єктів владних повноважень у справі щодо виконання адміністративних зобов'язань [4].

Зазвичай у правових наукових джерелах виділяють три групи суб'єктів податкових правовідносин: а) державу в особі представницьких органів, що приймають нормативно-правові акти у сфері оподаткування, б) податкові органи і в) платників податків.

У класичному вигляді з урахуванням змісту й обсягу повноважень суб'єктів структура органів державного адміністрування являє собою: 1) Верховну Раду України, 2) Президента України, 3) Кабінет Міністрів України, 4) міністерства, 5) обласні державні адміністрації.

У свою чергу, Я. Берназюк поділяє суб'єктів податкових правовідносин на чотири групи, а саме: а) державні органи та недержавні організації, наділені владними повноваженнями у сфері податкових правовідносин, б) платники податків, в) податкові агенти й г) особи, які сприяють сплаті податків, зборів, обов'язкових платежів. Проте цей дослідник не наводить приклади недержавних організацій, що можуть бути суб'єктами податкових правовідносин. Як вважає М. М. Чинчин, усіх суб'єктів податкового адміністрування теж треба поділяти на чотири групи.

Першу групу становлять суб'єкти, які представляють владну сторону податкових правовідносин; до другої належать представники зобов'язаної сторони цих правовідносин – платники податків; до третьої вчений відносить осіб, що виконують суто процесуальні функції в податковому адмініструванні і які не мають власної матеріальної заінтересованості в розглядуваних правовідносинах; четверту групу становлять органи судової влади [5, с. 61]. На переконання Н. І. Хімічевої, у податкових правовідносинах беруть участь такі суб'єкти: а) платники податків, б) податкові органи і в) кредитні органи – банки, які приймають і зараховують податкові платежі на рахунки відповідних бюджетів, виступаючи при цьому в цих відносинах носіями прав та обов'язків [6, с. 37–38]. Такої думки дотримується й М. П. Кучерявенко [7, с. 223].

Таким чином, суб'єктів податкових правовідносин потрібно класифікувати за метою публічного адміністрування з огляду на зв'язок того чи іншого суб'єкта податкових правовідносин з об'єктом публічного адміністрування, а саме – виконання податкового обов'язку. Ними є: а) контролюючі органи, що перевіряють правильність і своєчасність сплати податків, зборів і платежів, б) платники податків і в) особи, які сприяють сплаті податків, зборів і платежів. Названий перелік суб'єктів публічного адміністрування в податковій системі України є вичерпним.

На підставі вищевказаного можемо структурувати суб'єктів публічного адміністрування в податковій системі України (рис. 1, 2).

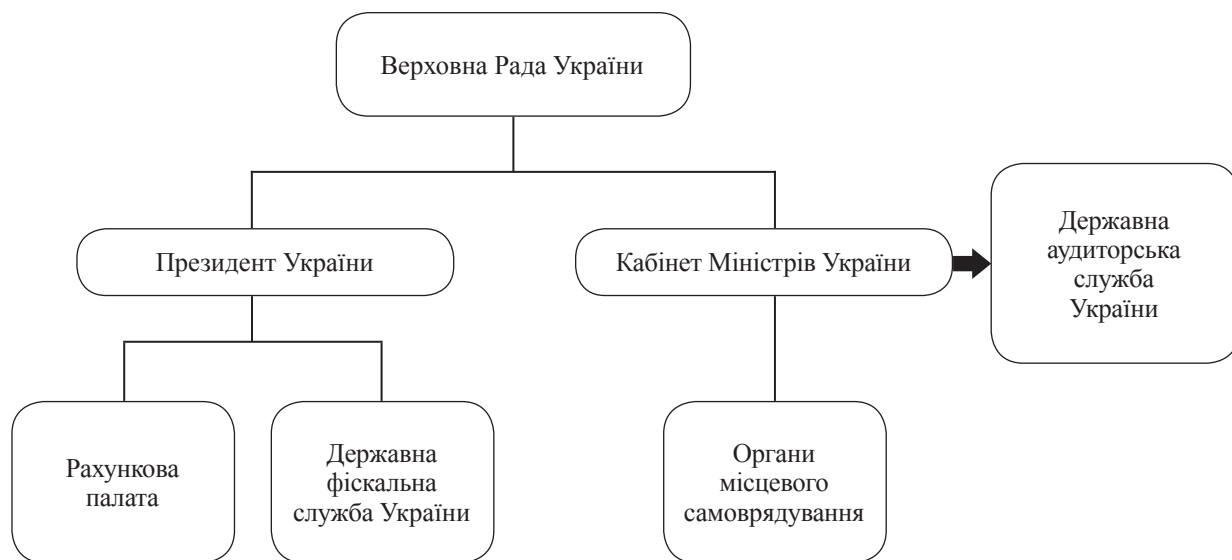

Рис. 1

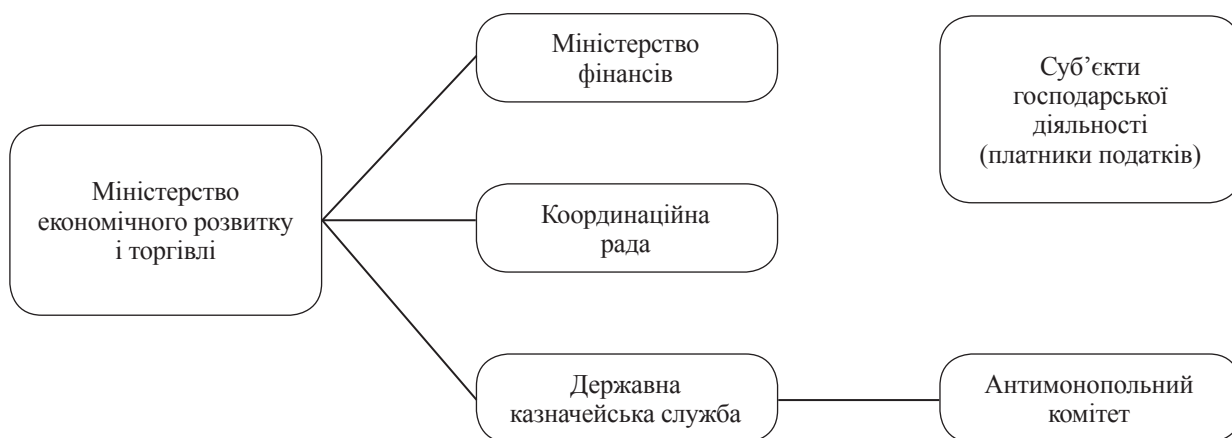

Рис. 2

Провідним суб'єктом у системі публічного адміністрування податкових правовідносин є держава в особі Верховної Ради України, яка згідно з Конституцією України має виключне право встановлювати податки і збори [8]. Ще одним суб'єктом у цьому є органи місцевого самоврядування, які в межах визначених ПК України та Законом України «Про органи місцевого самоврядування» [9] повноважень самостійно вирішують питання щодо встановлення на своїй території відповідних зборів, податків і платежів та обрання розміру ставок їх справляння.

Державна аудиторська служба України (далі – Держаудитслужба) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України та який забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю. Держаудитслужба відповідно до покладених на неї завдань:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Кабінетові Міністрів України;

2) здійснює контроль у міністерствах, інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах та ін.;

3) реалізує державний фінансовий контроль через здійснення державного фінансового аудиту, перевірки державних закупівель; інспектування (ревізії); моніторингу закупівель [10].

Серед дослідників-правознавців існує точка зору, згідно з якою до владних суб'єктів податкового адміністрування слід зараховувати суб'єктів, що представляють владну сторону, податкових правовідносин, як-от:

а) державу й адміністративно-територіальні утворення, що є власниками коштів, які надходять до відповідних публічних грошових фондів у результаті сплати податків і зборів;

б) органи, які є суб'єктами владних повноважень, вони, у свою чергу, поділяються на органи загальної компетенції – Верховна Рада України й місцеві ради при встановленні і введенні в дію відповідних податків і зборів і спеціальної – контролюючі органи [5, с. 61]. Однак у податковому адмініструванні беруть участь виключно контролюючі органи. Крім того, розподіл податкових надходжень між бюджетами різних рівнів, збір та аналіз одержуваних результатів не належать до податкового адміністрування, оскільки здійснюються в рамках бюджетного процесу, так само як і правовідносини зі встановлення і введення в дію податків, які належать виключно до законодавчого процесу, мають свій специфічний суб'єктний склад. Таким чином, ще однією особливістю податкового адміністрування є те, що з боку держави контролюючі органи виступають єдиним учасником податкових правовідносин на стороні владного суб'єкта.

На підставі поглибленого аналізу ПК України й Положення про Державну фіскальну службу України [1] можна зробити висновок, що у ст. 19-1 цього Кодексу законодавець наводить саме ті завдання, які виконують контролюючі органи, а не їх функції, оскільки останні здійснюються в більш конкретних формах. Отже, вважаємо за доцільне функції Державної фіскальної служби України об'єднати в окремі групи і класифікувати їх залежно від завдань, на виконання яких їх спрямовано. Це функції:

1) у сфері державної політики;

2) стосовно боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового й митного законодавства;

3) здійснення контролю за надходженням до бюджетів та державних цільових фондів податків і зборів, митних і інших платежів;

4) контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів;

5) з адміністрування єдиного внеску, а також боротьби з правопорушеннями при застосуванні законодавства з питань сплати такого внеску;

6) контролю за своєчасністю здійснення розрахунків в іноземній валюті в установленій законом строк, дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги);

7) стосовно дозвільної діяльності, тобто контроль за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону. З урахуванням того, що контролюючі органи як обов'язкові суб'єкти являють собою лише одну сторону правовідносин з публічного адміністрування, другою стороною останніх потрібно назвати інших суб'єктів розглядуваних правовідносин, до яких належать платники податків, зборів та особи, які сприяють належному публічному адмініструванню.

Без суб'єкта досліджуваних правовідносин юридична конструкція податкового платежу фактично втрачає зміст, оскільки податок – це основна форма покладання на платника відповідного обов'язку [11, с. 248]. Платники податків є окремою групою суб'єктів податкового адміністрування, яка повинна взаємодіяти із системою органів публічного адміністрування. Поряд із такими платниками у випадках, передбачених ПК України, обов'язок зі сплати податків покладається на податкового агента і представників платників податків. Ця категорія платників в наукових правових джерелах згадується як особи, які сприяють сплаті податків [11, с. 279–285]. Платники податків поряд з контролюючими органами, безумовно, є ключовими суб'єктами публічного адміністрування. У доктрині податкового права існують різні тлумачення цього поняття. Цікаво, що М. М. Чинчин до суб'єктів податкового адміністрування зараховує також суб'єктів інформаційного обміну й суб'єктів, які беруть участь у вирішенні податкових спорів (поняті, оцінювачі, фахівці, перекладачі, експерти). Учений, між іншим, підкреслює, що ці особи виконують суто процесуальні функції в податковому адмініструванні й не мають власної майнової заінтересованості в податкових правовідносинах [11, с. 68]. До того ж діяльність і статус зазначених осіб регламентуються окремими спеціальними нормативно-правовими актами, але ніяк не ПК України. За такої логіки існує можливість усі перелічені у ст. 72 ПК України [12] джерела надходження інформації до контролюючих органів відносити теж до осіб, які сприяють податковому адмініструванню.

Отже, вважаємо, що саме тих осіб, на яких законом прямо покладено обов'язок сприяти публічному адмініструванню в податковій системі, слід зараховувати до джерел надходження інформації до контролюючих органів.

На наше переконання, віднесення осіб, які надають інформацію за запитами контролюючих органів або здійснюють будь-які обслуговуючі й забезпечувальні функції в силу своєї професійної діяльності або статусу (наприклад, перекладачі, свідки, експерти та ін.) і які деякими вченими (наприклад, Ю. В. Бондаруком [13, с. 96], М. М. Чинчиним [5, с. 68]) зараховуються або до учасників податкових правовідносин, або до суб'єктів податкового адміністрування, явно є недоречним. Адже основним критерієм щодо належності того чи іншого суб'єкта податкових правовідносин до суб'єктів публічного адміністрування є саме об'єкт останнього – податковий обов'язок, а точніше, дії того чи іншого суб'єкта стосовно його виконання.

Ретельно проаналізувавши вищезазначене, пропонуємо серед осіб, які дійсно сприяють публічному адмініструванню в податковій системі, відзначити податкових агентів і представників платників податків, на яких законодавством (щодо податкових агентів, законних представників) або договором (представників) покладено обов'язок обчислити, сплатити або задекларувати податок, а також банки й нотаріусів, які у процесі податкового адміністрування можуть бути або податковими агентами, або установами, сприяючими здійсненню податкового контролю шляхом участі в інформаційно-аналітичному забезпеченні діяльності контролюючих органів. Поряд із цим підкреслимо, що на банки покладено функцію як інформаційну – надавати інформацію про відкриті рахунки, про кошти на рахунках платників податків тощо, так і операційну – брати безпосередню участь у зарахуванні до бюджетів усіх рівнів сплачених податків. Нотаріуси виконують суто інформаційну функцію, участі у сплаті податків вони не беруть, а тому їх повноваження є предметом дослідження дисципліни цивільного права.

Висновки. Резюмуючи наведене, особливо підкреслимо, що у сфері публічного адміністрування податкової системи в Україні актуальними залишаються внесення деяких змін до самого процесу формування й реалізації основоположних функцій податкового органу у сфері адміністрування податків, зборів і приведення його у відповідність до передових європейських тенденцій. Прикладом є нещодавно прийнятий Закон України «Про електронні довірчі послуги», який з урахуванням досвіду Європейського Союзу сприятиме забезпеченню реформування законодавства у сфері електронного цифрового підпису, розбудови єдиного простору довіри на основі

системи електронних довірчих послуг, що забезпечить активний розвиток транскордонного співробітництва та інтеграцію України у світовий електронний інформаційний простір [14].

Оскільки проблема розмежування контрольних і наглядових функцій різних органів державної влади існує й досі, вбачається, що доцільним кроком у цьому напрямку в структурі податкової системи повинно бути чітке законодавче відмежування функцій адміністративних від державних. До того ж детальне розмежування на законодавчому рівні ком-

петенції адміністративних і політичних посад, зміст процесу формування й реалізації державної політики у сфері публічного адміністрування, а також визначення конкретної відповідальності посадових осіб за втілення в життя такої політики стане запорукою подальшого розвитку існуючої податкової системи України, а класифікація повноважень суб'єктів сприятиме виокремленню декількох уповноважених органів, які будуть наділені правом здійснення контролю та нагляду в досліджуваній галузі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Положення про ДФС України: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 № 236. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-%D0%BF>.
2. Енциклопедія державного управління: у 8 т. Т. 8 / наук. ред. кол. В. С. Загорський [та ін.]. Львів: ЛРІДУ: НАДУ, 2011.
3. Социология управления: учеб.-метод. комплекс / Г. П. Зинченко, А. А. Иванова, В. Д. Лысенко, И. И. Рогов. Ростов-на-Дону: СКАГС, 2010. 48 с.
4. Курс адміністративного права України: підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. Д. Пастух [та ін.]; за ред. В. В. Коваленка. Київ: Юрінком Інтер, 2012. 808 с.
5. Чинчин М. М. Правові основи податкового адміністрування в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2013. 203 с.
6. Финансовое право: учебник / отв. ред. Н. И. Химичева. Москва: Изд-во ЮЕК, 1995. 362 с.
7. Кучерявенко Н. П. Курс налогового права: в 6 т. Т. II: Введение в теорию налогового права. Харьков: Легас, 2004. 600 с.
8. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80>.
9. Органи місцевого самоврядування: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/card/280/97-%D0%B2%D1%80/page2>.
10. Про органи Державної аудиторської служби: офіц. веб-сайт. URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/article/132924>.
11. Кучеров И. И. Теория налогов и сборов (правовые аспекты): монография. Москва: ЗАО «ЮрИнфоР», 2009. 437.
12. Податковий кодекс України: Закон України від 2.12.2010 № 2. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
13. Бондарук Ю. В. Податкові провадження в Україні: теоретико-правові засади: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2008. 247 с.
14. Про електронні довірчі підписи: Закон України від 07.11.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2155-19>.

REFERENCES

1. Polozhennia pro DFS Ukrainy: post. KMU vid 21.05.2014 № 236 [The position of the SFS of Ukraine: the post. Of CMU of 21.05.2014 № 236]. *zakon3.rada.gov.ua*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-%D0%BF> [in Ukrainian].
2. Zahorskyi, V.S. (Eds.). (2011). *Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia* [Encyclopedia of public administration]. (Vols. 1–8, Vol 8.). Lviv: LRIDU, NADU [in Ukrainian].
3. Zinchenko, G.P., Ivanova, A.A., Lysenko, V.D., & Rogov, I.I. (2010). *Sotsiologiya upravleniya* [Sociology of management]. Rostov-na-Dony: SKAGS [in Russian].
4. Kolpakov, V.K., Kuzmenko, O.V., & Pastukh, I.D. et al. (2012). *Kurs administratyvnoho prava Ukrainy* [Course of administrative law of Ukraine]. V.V. Kovalenko (Ed). Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
5. Chynchyn, M.M. (2013). *Pravovi osnovy podatkovoho administruvannia v Ukraini* [Legal basis of tax administration in Ukraine]. *Candidate's thesis*. Irpin [in Ukrainian].
6. Khimicheva, N.I. (Eds.). (1995). *Finansovoye pravo* [Financial law]. Moscow: Izd-vo Yuyek [in Russian].

7. Kucheryavenko, N.P. (2004). Kurs nalogovogo prava [The course tax law]. (Vols. 1–6, Vol 2.). Kharkiv: Legas [in Russian].
8. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k / 96-VR [The Constitution of Ukraine: the Law, VVR Ukraine of 28.06.1996 № 254k / 96-VR]. *zakon3.rada.gov.ua*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
9. Orhany mistsevoho samovriaduvannia: Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 № 280/97-VR [Local governments: the Law of Ukraine of 21.05.1997 № 280/97-VR]. *zakon0.rada.gov.ua*. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/card/280/97-%D0%B2%D1%80/page2> [in Ukrainian].
10. Pro orhany Derzhavnoi audytorskoi sluzhby [About bodies of the State audit service]. (n.d.). *dkrs.gov.ua*. URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/article/132924> [in Ukrainian].
11. Kucherov, I.I. (2009). Teoriya nalogov i sborov (pravovyie aspekty) [The theory of taxes and duties (legal aspects)]. Moscow: ZAO «YurInfoR» [in Russian].
12. Podatkovyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 02.12.2010 № 2 [Tax code of Ukraine: Law of Ukraine of 02.12.2010 № 2]. *zakon3.rada.gov.ua*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> [in Ukrainian].
13. Bondaruk, Yu.V. (2008). Podatkovi provadzhenia v Ukraini: teoretyko-pravovi zasady [Tax production in Ukraine: theoretical and legal basics]. *Candidate's thesis*. Odesa [in Ukrainian].
14. Pro elektronni dovirchi pidpisy: Zakon Ukrainy vid 07.11.2017 [On the trust electronic signatures: the Law of Ukraine of 07.11.2017]. *zakon2.rada.gov.ua*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2155-19> [in Ukrainian].

М. Ю. МЕДВЕДЕВ

аспирант Открытого международного университета развития человека «Украина»

ОТНОСИТЕЛЬНО КЛАССИФИКАЦИИ СУБЪЕКТОВ ПУБЛИЧНОГО АДМИНИСТРИРОВАНИЯ В НАЛОГОВОЙ СИСТЕМЕ УКРАИНЫ

В статье рассматривается классификация субъектов публичного администрирования в налоговой системе Украины и анализируются полномочия органов государственной власти, осуществляющих свою деятельность в публичном администрировании, учитывая связь того или иного субъекта публичных правоотношений с объектом администрирования.

Ключевые слова: субъекты публичного администрирования, налоговая система, Налоговый кодекс Украины, администрирование налогов, органы государственной власти в сфере налогообложения.

M. Y. MEDVEDYEV

postgraduate of the Open International University of Human Development «Ukraine»

REGARDING CLASSIFICATION OF SUBJECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE TAX SYSTEM OF UKRAINE

Problem setting. The article deals with the classification of subjects of public administration in the tax system of Ukraine and analyzes the powers of public authorities that carry out their activities in public administration, taking into account the relationship of a subject of public legal relations with the object of administration. Nowadays, public challenges to Ukraine require new cardinal changes for the further development of the constitutional state, and therefore the country began reforms in various spheres of public life. Especially it concerns the tax system, which is the basis of the economy of any state.

Target of research. The purpose of the study is distinguishing the circle of subjects of public administration in the tax system of Ukraine, analyzing and clarifying their legal status, defining the functions they perform in the tax process, and based on the results obtained, the construction of a detailed classification of these entities.

Analysis of recent researches and publications. The following scientists analyze the structures, functions and powers of state authorities in their researches: V. B. Averyanov, A. F. Andryusha, P. V. Dikhtievsky, N. P. Kucheryavenko, A. A. Priyma and others.

Article's main body. In connection with the reorganization of the structure of special executive bodies (including

customs and tax authorities) into a single institution called the State Fiscal Service of Ukraine [1], there is a need for a comprehensive study of administrative services provided by this body in the field of implementing state tax policy and public administration. The State Fiscal Service is entrusted with the task of ensuring the implementation of the rules for the fulfilment of a) cash payments, administration of a single social contribution to compulsory state social insurance, b) production and trafficking of alcohol, alcoholic beverages and tobacco products. The public administration system ensures the process of public management through the formation and implementation of a system of executive bodies of democratic governance – public administrations at all levels of social structuring of society [2], and the system of public administration of the tax system, in our opinion, will facilitate the allocation of entities directly carrying out activities within the framework of administrative legal relations and ensure legislative compliance with the tax process, control over the calculation and payment of mandatory payments, the development and implementation of tax policy in the field under investigation and will facilitate the attraction to the participation of society in socio-economic and political processes.

Conclusions and prospects for the development. There is a problem of differentiating the control and supervisory functions of various government bodies, so an expedient step in this direction in the structure of the tax system should be a clear legislative separation of the administrative functions from the state ones. In addition, a detailed delineation at the legislative level of the competence of administrative and public posts, the content of the process of forming and implementing state policy in the field of public administration, and the definition of clear responsibility of officials for the implementation of such a policy will become a pledge of further development of the existing tax system of Ukraine, authorities will facilitate the allocation of several authorized bodies with the right of control and supervision in the study area.

Keywords: subjects of public administration, the tax system, the Tax Code of Ukraine, administration of taxes, public authorities in the field of taxation.